

NAPASTWIĆ SIĘ (3) *vb pf*

napastwić się (3), [**napacwić się**].

Pierwsze a jasne; -pást- (2) RejPos, SiebRozmyśl, -past- (1) WisznTr.

inf napástwić się (1). ◇ [praet 1 sg m -em się napácwił.] ◇ con 3 pl m pers by się napástwili (1).

◇ *part praet act napástwiwszy się (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pf od „pastwić się” ‘dręczyć kogo, znęcać się’, z formantem na- oznaczającym dosyt (3) :

napastwić się kogo (1): Abowiem nie mogłoby fie złoczyńcom lepiey sřthác/ wzyąwřzy komu máiętność iego/ ábo nápařtwiwřzy fie go wedle wolej řwoiey/ á iść do drugiego dawřzy mu część onego wydartku řwego/ á wzyąc odpuřzczenie onych wyřtěpkow řwoich od niego *RejPos* 235.

napastwić się nad kim (2): Surowem okiem řtrářzliwie pogłřda? Czy nád potomřtwem nápařtwić fie żřda? *WisznTr* 24; *SiebRozmyśl* H2.

*Zwroty: [»dosyc się napacwić«: Iużem řię ia dořyc nád nim nápacwił/ y mam zá to iże iuż nie długo żyw bęđzie: wřzákże chceřzi mu řmierci przyřpieřzyć/ pořę z tobą řługę moiego *HistFort* P2.]*

*»napastwić się do wolej, wedle wolej« [szyk zmienny] (1:1): *RejPos* 235; [Piłat] dał go [*Chrystusa*] vbicżowác: Aby řię iuż do wolej nád nim nápařtwili *SiebRozmyśl* H2.*

Synonim: nadręczyć się.

Formacje współrdzenne cf PASTWIĆ SIĘ.